

කණගාටුයි

පසුගිය මාසයේ දැනට වැඩෙන පළ වූ කඩා දියණියගේ හදිසි අභාවය පිළිබඳ මා කළ සටහන සම්බන්ධයෙන් ඇගේ ආදි මිත්‍රාදීන්ට සම් අපහසු වූයේ නම් ඒ පිළිබඳව මම අවංකවම කණගාටුවෙනවා.

ඒ සමගම මෙයද කිව යුතු වූයේ. මා කිසිවිටෙක සිදුවීම් සිදුවීම් ලෙසම වාර්තා කිරීමට උත්සාහ ගත්තේ නැත. සිදුවීම හා එයට හේතුව එහි ප්‍රතිඵලය තනි පුද්ගලයන්ට හා සමාජයට බලපාන්නේ කෙසේද යන්න සාකච්ඡා කිරීමේ මම වැදගත් කොට සලකන්නේ. සටහනේ අරමුණ හොඳින් වටහාගන්නේ එහි අර්ථය විකෘති කොට වේදනාවෙන් පෙළෙන්නන් ඇතිවීමට උත්සාහ කිරීම නම් පිළිකුල් කළ යුතුමයි.

අසරණයන්ගේ ආරාමය

අවුරුදු කීපයකට පස්සේ මේවැනි ගිණුම් ගියා දැවී දැවී ගලා එන්න. ගිණුම් බලයේ සැටියේ එකට අනුමැතිය ප්‍රදේශය හරහා, දැන් හරිම ලැස්සක පළාතක්. ගස් වැල් කියන්නේ ස්වභාව ධර්මය නිර්මාණය කරන සුන්දරම නිර්මාණය. ඒ ගස්වැල් එකතු වෙලා හැදෙන මහ වනාන්තර මැදදේ සිසිලය හැර කුමට කනාද? මේ සුන්දර වටපිටාව වසර ගණනාවකට පෙර ලැවී ගිණි රුකුසාට හොඳු වී සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වූවා බවට මතක ඇති. මිනිස් ජීවිත දෙසිය ගණනකට අධික ප්‍රමාණයක්ද ඒ ගිණිත ඇති වුණ දැවයට පෙර දි-නසේ මම ගත කළේත් එහෙම. ඒ පස්සේ ඒ මහ වනාන්තරය පසුව එක බලන්නේ මම ගියා. ඒ ගිණිත ගැන විස්තර කර මම මිනාවටකන් වඩා දන්නවා ඇති.

මෙවර ඒ විනාශයේදී ඉතුරු වුණ දේපළ හා මියගියවුන් සිහි කිරීම සඳහා නිර්මාණය කර ඇති ස්මාරකයක් බලන්න ගියා. ඒ මියගිය මිනිස්සුන්ට පිටත්වන මිනිස්සු ගොරවයෙන් සැකක හැටි පිටුවාම මට මතක් වුණේ අපේ රට.

එකසිය පනහකට අධික ප්‍රමාණයක් මිය ගිය වට මිනිස්සු ඒ වෙනුවෙන් කොට වග අසුරු මියගියවුන් සිහිකරන අසුරු දුටු මට සිහි වුණේ හැට දහසක් මිය ගියවුන් සිහිකරනු වස් රාජකීයයේ ගොඩනැගුණ අහිංසකයන්ගේ ආරාමය. මියගිය හැට දහසක් නරභෞත වෙනුවෙන් ගොඩ නැගූ අහිංසකයන්ගේ ආරාමය කිසිදු නිරීක්ෂකයකින් තොරව පොළවට සමහරු කර කොළඹ නගරය අලංකාර කළ හැටි.

මිනිස්සුන්ගේ ජීවිත වටිනාත්ම ඒ වටිනාකම තේරුම් ගන්න සමාජයකට පමණයි. ඒ වෙනස් කළ ගියේනම් රටවල් වල නොවෙයි. මිනිස්සු ගිනන පහන විදින්නයි. මේත කෙවිච්ච බරපතල වෙනසක්ද?

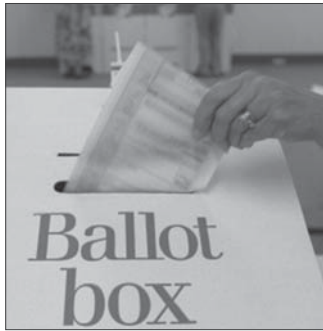
එක ජන්දයක් ඉවරයි

විකේට්ටියාවේ ප්‍රාන්ත මැතිවරණය අහවරයි. මිස්ට්‍රිලියාවට හා නඩු දැවයේ ඉඳල එකම ටානට එක වුණේ කෝම හරි මෙහෙ පුරවැසියෙක් වෙන්න. එකට කාපු කට්ට ගැන පස්සේ ලියන්නම්.

අවසානයේ කොහොම හරි අරමුණ ඉටුපුන ගියාම දෙනුත් පාරක් මගේ මනාපයන් පාවිච්චි කරන්න ලැබුණා.

උපන්ගෙයි පුරුද්දටද මන්දා හැමදාම ජන්ද දෙන්න ගිනෙනෙ රටාපට්ට. හැමදාම දේබර් එකට

දුන්න කිසි පැකිලිමකින් තොරව. ඒත් මේ පාර ජන්දේ දී මතු වුණ කාරණා කීපයක් ගියා මම ඒ දීම ගැන දෙපාරක් ගිනුවා. ලංකාව මිනිස්සු ජන්දේ දෙනකොට කියන්නෙ මලවෙත් ගිනල ජන්දේ දෙන්නෙ හැකුව හැම කියවෙම තමන් ගැන විතරක් ගිනලා දෙනවා කියලෙන. රට ගැන ගිනන්නෙ හැර කියලෙන. බලාගෙන ගියාම මෙහෙ මිනිස්සුන් දැන් දැන් ජන්දේ දෙන හැටිත් වැඩි වෙහසක් හැර වගේ.

ලිබරල් එක් ස්ථාවර ආර්ථිකයක් ගොඩ ගැනීම හා යටිතල පහසුකම් වැඩි වියුණු කිරීම හා රැකියා උත්පාදනය ගැන කිව්වත් විකේට්ටියාවේ මිනිස්සු ගොඩනගා හැමගේ රැකියා සුරක්ෂිතව ගැන ගිනලා තමන් හේර්ම කරලා ගියෙහැට්ට.

විලක්ව මෙවැනි වලට අනාවැකාව දෙවියක් වග මෙවැනි බඩිපාස් පාර හවතා දැමීමට දුන් පොරොන්දුවටත් මිනිස්සු සලකලා ගියෙහැට්ට. මේ බඩිපාස් එක අතවැසියා කියන්නෙ ඒ හරියේ පැරිච්චි අය විතරයි. මාර්ගය හැදීමේදී මවුන්ට ඉහල වත්දියක් දිලා ගියෙද්දත් තමන් සිටි ස්ථානයෙන් ඉවත් වන්නට කැමති නොවී සිටීම මවුන් කමිකරු පක්ෂයේ මැතිවරණ පොරොන්දුවක් බවට පත් වීමට තරම් ශක්තිමත් වෙලා ගියෙහැට්ට. ඒ එතකොට රට ගැන නොගිනා තමන් ගැන පමණක් ගිනීමක් හේද?

ඒ ප්‍රශ්නයේ දී නම් මගේ කැමැත්ත වූයේ එකල මෙකල වුණා. මම හැමදාම කියන්නෙ මිස්ට්‍රිලියාවට හොඳ කාලේ ඉවරයි කියලයි. ඒ ලකුණු තමයි මේ පහල වෙන්නෙ. මේ හොඳ සිටීමේ එක තව කලක් අල්ලලා යායි. ඒත් මිනිස්සු මේ විදිකට ස්ථාවරයෙන්ම ගිනනකොට ඒ ඇල්ලීම ඉක්මනින්ම කෙටි වෙයි. අපි බලන්න ඉන්නවා. ඒ වෙනුවෙන් අගමැතිවරයා දෙන පිළිතුර මොකක්ද කියලා.

නත්තල් කෑ

නත්තල් එනවා ලග ලගම. දෙසැම්බර් 25 කියන්නෙ කොයි තරම් වටිනා දිනයක්ද? ඒත් මට තේරුම් ගන්න බැව් කාරුණික නම් නත්තලේ එකක් මේ බිම සෙට් වුණේ කොහොමද කියන එකයි.

අපි ආශ්‍රය කරන ආගමේ සෙට් එක (කතෝලික ක්‍රිස්තියානි පෙත්තකොස්ත කොයි කාටත් අපි ලංකාවේදී කිව්වෙ ආගමේ අය කියලයි) මොන පියා

"සුව කෙලියන් ඉට්ටේ ඉතා වැරදීම පල්ලියේ පුජාරීට යනවා. එක නවත්තන්නෙ නෑ. ආගමේ වනාවත් අතිවාර්යයෙන්ම කරනවා. එපමණ ආගමට දැඩි ඒ අය කොහොමද සාමයේ දුකා වන ජේසු ස්වාමීඳුරුවා ඉපදුන දැවය රැට කරා කැඩෙන්න වෙන්නෙ ඒත් වෙන්නෙ?"

පල්ලියේ වනාවත් වලින් පස්සේ ගිනන්න හැකුව පාරියට සෙට් වෙන්න. මේක මෙහෙම වුණේ කොහොමද? මට තියෙන අවුල ඒකයි. මං දැවයක් වූයේ අපි ළගින් ආශ්‍රය කරන ගජයෙක්ගෙන් ඇතුටා "ආගමේ අයට ඒ අයගෙ ආගමක නායකයා උපන් දිනය කාලා බලා සමරන්න පුළුවන් නම් අපට ඒක බරර ඇයි?" කියලා.

"අපට එහෙම කරන්න බරර හේතුවක් තියෙනවා. අපේ ආගමක නායකයා පිරිනිවන්පෑවෙන් උපන්න දිනයේදීම ගියායි... ඉතින් කොහොමද අපි ඒකට ආදා දන්නෙ?"

මානව දූෂාව

එක එක අය මොනා කිව්වත් මේ රටවල ඉන්න බොහෝ අය තුළ තියෙනවා අපට අදහනන්න බරර තරමේ මානව දූෂාවක්. එක තේරුම් ගන්න නොහැකි අවස්ථාවක් පත්වියදා මගේ ඇතැරට වැටුණා.

ඉබෝලා කිව්වම ඒ වදනෙ ඇතුළත් මිනිස්සුන්ගේ ඇත ගිරි වැටිලා යනවා. එක ඒ තරම් මාරාන්තික රෝගයක්. රෝගය හැදුණා අයගෙන් බුහුනරයක් දෙනා මිය යනවා. ඒ නිසා දැන් දැන් ඒ රටවල මිනිස්සු මුලු ලෝකයෙන්ම කොන්වෙලා යමින් තියෙනවා.

එහෙම හොහක රෝගයක් බව දැන දැනත් රෝගීන්ට සාත්තු කිරීම සඳහා මේ රටවල සිට යන ස්වේච්ඡා සේවකයන් සේවිකාවන් ගැන මට අතිවෙන්නෙ පුළුම ගොරුවියක්. ඉබෝලා රෝගීන්ට වෙද නෙකුම් කළ ස්වේච්ඡා සේවකයන් ගණනාවක් මේ වන විට මිය ගිණිත් තියෙනවා. ඒ බව දැන දැනත් තවත් මේ රටවල අය යන්න තමන්ගෙ ජීවිත වලට ආදරේ හැකි නිසා නෙවෙයි. තමන්ගෙ ජීවිත වලට වඩා අර අහිංසක රෝගීන්ගෙ ජීවිත වලට ආදරේ නිසා.

හස්බන්ඩ්ට ගෙම්බිරිස්සාව හැදුණාම එයාට නිදාගන්න වෙන්න කාමරේකට යවන වයිෆ්ල ඉන්න සමාජයකට මේ තරම් කැපකිරීමක් තේරුම් ගන්න පුළුවන්ද මන්දා.

ජනාධිපතිවරණය

කොර් පිටට මරේ කිව්ව වගේ මගේ ලංකාවෙන් ජන්දයක් ඇවිත්. මේක නම් මගින්ද ලෝක කාලයක ලොකුම මෝඩකමක් කියලයි මට නම් ගිනෙනෙහ. දෙසියයන් කියලා තවත් අවුරුදු

දෙකක් යනනින් රජකම් කරගෙන හොරකම් කරගෙන ඉන්න වායනාට්ටි කියෙද්දී ඒ වායනාට්ටි පයින් ගලලා මේ වැරදෙන්න යන්නෙ නම් හරිම අබිහිගැසෙම. පියසු පියසු කිව්වල.

මීගෙම මිනිගෙත් දිවිය කාලයක් බලයේ ගියාම එයාට පියසු හැදෙලා. මේක කිව්වෙ මං හා නෙවෙයි. ලොකු ලොකු දුර්වලයන්ගෙන්. ඒ කතාවට මං නත්වුඩි පයන්ටි එකකයි. ඒ කාලේ එක දිනට මනා කාලයක් බලයේ ගිටුපු සුප්ප්පිය එළවගන්න කොයි තරම් සටහන් කරන්න වුණාද? ඒ වගේම තමයි දැන් වෙලා තියෙන දේත්. බලයේ රටට මුලු අවුල්කරගෙන ඉන්න මේ ලෝක ක්වලවගන්නත් මනා සටන් කරන්නයි වෙලා

ගියෙන්න.

මගේ නම් අදහස කිසිම කෙනෙකුට දෙවනාවකට වඩා බලයේ ඉන්න ඉඩ දෙන එක මේකි කමක් කියන එකයි. එහෙම වුණාම තමයි ගඩාවල ඉඩ අමිත්තල වගේ ඒකාධිපතියක් හැදෙන්නෙ. කවුරු කවුරුන් ගින හදාගන්න කීගෙ දෙවනාවකින් පස්සේ ගොරවණිය ලෙස විලාම යන්න. එහෙම වුණාම ජීවිත කාලයම මහජනතාවගෙ ගරු බුහුමන් ලබාගෙන ජීවත්වෙන්න පුළුවන්. දැන් වෙන්නෙ මිනිස්සුන්ට එයා වෙලා අපුපුන්න වෙලා කුචිත වෙලා ගෙරු යන්න එක කාටද සදා කල් බලයේ ඉන්න පුළුවන්. දැවයක මේව දාල යන්නම වෙනවනෙ. එක තේරුම් ගන්න බරර ඇයි මේ උන්දලද.

මිනිස්සුන්ට පාලකයන් එයා වුණාම වෙන දේ අමුතු වෙන්න කියන්න කීගෙ හැරෙනෙ. අර කොළඹ එක හන්දියකට තාම මිනිස්සු කියන්නෙ "බල්ල මරණ හන්දිය" කියලෙන. අය මොකටද එහෙම කනා අගනන්න විදිගෙන වැඩ කරන්නේ.

මිනිස්සුන්ට වෙනසක් ඇවැසිය. ඒ වෙනසට බැසවෙන්න ඇවැස හැරෙන. වෙනස්වීම් තුළින් තමයි අලුත් දේවල් බිහිවෙන්න. හුරුකම හැර පල්වෙලා දුගඳ හමන ජලාශයකට වඩා ගලාගෙන ජන දිය පහරක් පිරිසිදුයි. ඉතින් ඒ දිය පහරට ගලාගෙන යන්න ඉඩදෙන්න. අලුත් ලංකාවක් බිහිවෙන්න ඉඩ දෙන්න. ඒක වළක්වලා අනාගත පරපුරේ ශාපය ගිම්කරගන්න එන.

මං චූට් මල්ලේ

NAATI Translator Sinhalese/English සිංහල ඉංග්‍රීසි පරිවර්තන සහ අනෙකුත් ලියකියවිලි කටයුතු Nadie Kammallaweera Tel : 0469 879 701 Email: nadiekammallaweera@gmail.com